

d ů v o d e c h :

Prvý soud posuzoval věc s hlediska § 367 obč. zák., leč toto zákonné ustanovení se na souzený případ nehodí, poněvadž žalovaný se proti vlastnické žalobě hájil námitkou, že vlastnictví amerických kamen, o něž ve sporu jde, nabyt ve veřejné dražbě příklepem jako příslušenství domu, tedy jako součásti nemovitosti. Nelze tudíž v souzeném případě použití předpisu § 367 obč. zák. platícího při nabytí věcí movitých, nýbrž jest věc posuzovati podle příslušných ustanovení exekučního řádu a tu přichází především v úvahu předpis § 170 čís. 5 ex. ř., podle něhož jest veškerá práva k nemovitosti, která by nedopouštěla její dražby, ohlásiti u soudu nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby, jinak by již nemohla býti uplatňována k této nemovitosti na újmu bezelstného vydražitele. Co jest takto stanoveno ve příčině nemovitosti samé, platí též o jejím příslušenství, jehož vlastnictví nabývá bezelstný vydražitel příklepem současně s vlastnictvím nemovitosti (§§ 237, 156 ex. ř., Neumann Komentář k ex. ř. 1928 str. 594). Poněvadž žalobce ve sporu ani netvrdil, že právo vlastnické ke sporným kamnům v exekučním řízení u soudu včas (§ 170 čís. 5 ex. ř.) ohlásil, jest podle toho, co tuto uvedeno, řešiti především otázku, zda žalovaný nabyt sporných kamen jako příslušenství domu příklepem ve veřejné dražbě na tuto nemovitost, a bude-li tato otázka zodpovězena kladně, jest řešiti otázku další, zda žalovaného jest považovati za bezelstného vydražitele kamen.

Čís. 9751.

Pro nárok bývalých zaměstnanců na zabraném majetku, kteří byli osobou hospodařící na zabraném majetku podle ujednání se Státním pozemkovým úřadem převzati do služby, proti hospodařící osobě na odbytné, ježto prý jí byli bezdůvodně propuštěni, jest pořad práva přípustným.

Ustanovení úmluvy o úpravě mzdových poměrů zemědělského dělnictva, jímž byly spory ze služebního (námezdního) poměru přikázány paritní komisi pro zemědělskou práci, zřízené při okresní politické správě, zakládá jen nepřislušnost dovolaného soudu, nikoliv nepřípustnost pořadu práva.

(Rozh. ze dne 20. března 1930, R II 83/30.)

Žalobci byli zaměstnání na zabraném velkostatku. Při převzetí velkostatku Státním pozemkovým úřadem převzal žalovaný, hospodařící na převzatých zabraných nemovitostech, žalobce do služeb. Poněvadž prý žalovaný žalobce bezdůvodně propustil, domáhali se na něm náhrady škody. Námitce nepřípustnosti pořadu práva soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Jde o náhradu škody pro porušení námezdní smlouvy, kteráž otázka jest upravena předpisy všeobecného

zákoníka občanského. Z předpisu § 75 nařízení ze dne 13. července 1922, čís. 220 sb. z. a n., § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n. a zejména z předpisu § 16 (1) nař. ze dne 29. srpna 1924, čís. 192 sb. z. a n. vysvítá, že před správní úřad náleží jen náhradní nároky, jež zaměstnanec zabraného velkostatku uplatňuje proti Státnímu pozemkovému úřadu. Zaměstnanci, kteří pozbyli beze své viny práci nebo službu, mají uplatňovati náhradní nároky u Státního pozemkového úřadu do 30 dnů po rozvázání pracovního poměru. Tyto osoby jsou povinny, bude-li jim nárok proti Státnímu pozemkovému úřadu přisouzen, postoupiti svůj nárok na odbytné proti zaměstnavateli z důvodu rozvázání pracovního poměru. O tento nárok zaměstnanců proti zaměstnavateli tu nejde; ohledně tohoto nároku jest příslušnost civilních soudů podle všeobecných zásad opodstatněna (náhrada škody z důvodu rozvázání pracovního poměru).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalobci, kteří, byvše dříve zaměstnání na zabraném statku, byli žalovaným, který na tomto statku hospodaří, podle ujednání se Státním pozemkovým úřadem do služby, pokud se týče do práce převzati, domáhají se na žalovaném, ježto prý je bezdůvodně propustil, čímž přišli o trvalé zaměstnání, náhrady ve výši odbytného, příslušejícího zaměstnancům na velkém pozemkovém majetku, kteří následkem provádění pozemkové reformy pozbyli posavadního svého zaměstnání (§ 75 náhradového zákona, vládní nařízení ze dne 21. října 1922, čís. 303 sb. z. a n., vládní nařízení ze dne 3. listopadu 1922, čís. 318 sb. z. a n. a vládní nařízení ze dne 29. srpna 1924, čís. 192 sb. z. a n.). Nejde o odbytné požadované na Státním pozemkovém úřadě, o kterém rozhoduje Státní pozemkový úřad, pokud se týče rozhodčí komise podle § 75 odstavec pátý náhradového zákona a §§ 2, 16 a 17 uvedených nařízení čís. 305 z roku 1922 a čís. 192 z roku 1924 a pořad práva, ježto jde o nárok ze soukromého služebního, pokud se týče z námezdního poměru, není vyloučen, nýbrž přípustný (srovnej sb. n. s. čís. 8783). Rekursní soud, uznáv takto a zamítнув námitku nepřipustnosti pořadu práva, nepochybil. Pokud dovolací rekurent tvrdí v dovolacím rekursu nepřipustnost pořadu práva i z toho důvodu, že podle úpravy mzdových poměrů zemědělského dělnictva (§ 6) jsou spory ze služebního, pokud se týče z námezdního poměru přikázány paritní komisi pro zemědělskou práci, zřízené při okresní politické správě, jest vytknouti, že ono ustanovení zakládalo by jen nepřipustnost dovolaného soudu, jak doličeno bylo v rozhodnutích sb. n. s. čís. 2145, 2811, 3878, 4957, 6183, 6734, 9130, na jejichž bližší odůvodnění se poukazuje, ale nikoli nepřipustnost pořadu práva, pročež ani po té stránce dovolacímu rekurentu co se týče nepřipustnosti pořadu práva nelze přisvědčiti.